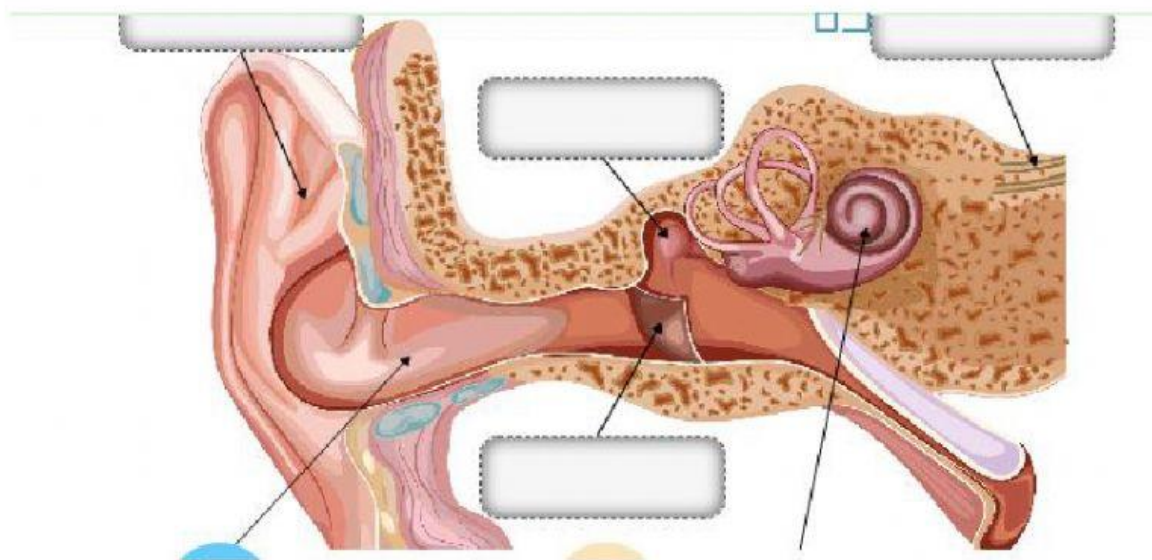

ЗВУК И СЛУХ

Име, Фамилия:

1. Устройство на ухото

Задача 1.1. Поставете наименованията на правилните места.

Ушна мида

Костици на средното ухо

Ушен охлюв

Тъпанчева мембрана

Слухов нерв

Слухов проход

Задача 1.2 По външния вид на лисицата фенек можете да направите предположение, че тази пустинна лисица:

а/е много бърз бегач

б/има много остър слух – долавя и най-слаб шум

в/има отлично обоняние

г/вижда много добре нощем

2. Височина на звука

Височината на звука се определя от честотата на звуковото трептене.

Колкото по-голяма е честотата, толкова по-висок е звукът. Честотата на тона „ла“ е 440 Hz, а на тона „до“ – 260 Hz.

Музикалните произведения са поредица от звукови трептения с различна честота.

Задача 2.1. При пеене в зависимост от честотния диапазон, в който попадат основните тонове, гласовете се разделят на различни видове. Четири от основните певчески гласове са представени в таблицата.

С помощта на данните от таблицата можем да характеризираме и подредим певческите гласове като:

а/меки – остри в/ниски – високи

б/слаби – силни г/тихи – гръмки

Глас	Честотен диапазон
алт	130 – 700 Hz
тенор	130 – 440 Hz
сопран	240 – 1170 Hz
бас	80 – 330 Hz

Задача 2.2. Ухото възприема музикалните тонове като високи или ниски според:

а/силата на звука б/скоростта на звука

в/тяхната честота г/амплитуда

3. Сила на звука

Силата на звука се измерва с единицата *децибел (dB)*.

Задача 3.1. Децибелът (dB) е единица за:

а/ниво на интензитета на звука б/височина на звука

в/скорост на звука г/честота на звука

Задача 3.2 При звук с колко // децибела човек би изпитал болка / праг на болката / :

а/20 dB б/60 dB в/0 dB г/140 dB

